

Щоквартально підприємства на основі декларації визначають податкове навантаження. Після здачі підприємствами декларацій з ПДВ, податкові органи проводять аналіз такого податкового навантаження. За реалій сучасності середньогалузеве податкове навантаження з ПДВ не розраховується, але підприємства при аналізі орієнтуються на встановлену норму [1].

Таким чином, важливо здійснювати аналіз розрахунків з бюджетом та позабюджетними фондами, оскільки це надасть змогу не лише максимізувати прибуток підприємства, а й поліпшити аналіз податків підприємства, врахувати норми податкового навантаження, та прогнозувати платежі у бюджет на наступні періоди.

Література.

1. Корягін М. Облік, аналіз і контроль розрахунків за податками і платежами в системі управління підприємством / М. Корягін, М. Брич // Економічний аналіз. – 2010 – № 6. – С. 251-253.
2. Меліхова Т. О. Методика загального аналізу розрахунків з бюджетом та позабюджетними фондами / Т. О. Меліхова // Держава та регіони. – 2009. – № 7. – С. 126-139.
3. Ткаченко В. В. Аналіз впливу податку на додану вартість на економічні результати діяльності підприємства / В. В. Ткаченко // Інноваційна економіка. – 2011. – № 5. – С. 124-132.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ЗАПАСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Музика Ю. С., студентка

Науковий керівник: Шматковська Т. О., к.е.н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Створення запасів – це складова частина виробничої діяльності, займатися якою без їх значної кількості неможливо. Варто зазначити, що обсяги виробничих запасів безпосередньо залежать від характеру й масштабу виробництва, рівня насиченості ринку товарами тощо. Так, наприклад, збільшення розмірів запасів може бути викликано як зростанням масштабів виробництва, так і нерівномірним, недостатнім насиченням ринку матеріальними ресурсами, а також недотриманням постачальниками своїх зобов'язань. Створення більших, ніж це необхідно, виробничих запасів має певні суттєві недоліки, які заважають підвищенню ефективності виробництва [1]. До таких витрат відносять: вилучення з обороту великої кількості коштів, витрати на зберігання запасів, моральний знос запасів матеріальних ресурсів та інші.

Управління виробничими запасами має величезне значення як у технологічному, так і у фінансовому аспектах. Для фінансового менеджера більш важлива загальна сума коштів, відокремлених з обороту (імобілізованих) і тих, що знаходяться в запасах протягом виробничого циклу.

Без такої вимушеної іммобілізації у фінансово-господарській діяльності не обійтись, тому цілком природне бажання мінімізувати втрати, що викликаються цим процесом. Запаси сировини і матеріалів забезпечують підприємству гнучкість у політиці закупівель. Без цих запасів йому довелося б працювати, терміново закупаючи все, що необхідно для підтримки графіка виробництва. Проте при цьому можуть виникати зайві запаси сировини і матеріалів [2].

Забезпечення ефективного управління виробничими запасами підприємства передбачає вирішення ряду питань:

1. Дослідження ринку закупок та вибір постачальників;
2. Здійснення закупок, що включає визначення середніх величин придбання, цикли придбання, а також відхилення від середніх величин;
3. Поставки, до яких відносяться середні величини поставок, а також відхилення від середніх величин;
4. Визначення кількості днів, на які вистачить одноразової середньої поставки, розрахованої відносно середньої величини і середнього циклу придбання.
5. Вибір системи обліку запасів, що найкраще підходить для підприємства [4].

Управління запасами включає в себе кредитування запасів і оптимізацію закупівель.

Забезпеченням короткострокових позик можуть служити дебіторська заборгованість і запаси. Для забезпечення короткострокових позик можливі три варіанти використання запасів: застава всіх запасів з правом арешту, застава з довірчим управлінням та застава із зовнішнім управлінням. Застава всіх запасів з правом арешту – у цьому випадку кредитор одержує право на всі запаси підприємства. Застава з довірчим управлінням – кредитор одержує право на певні активи, тобто стає юридичним власником цих активів доти, поки позичка не погашена. У цьому випадку розпорядження заставленими активами залишається в руках боржника, який має можливість продати їх або використати для продовження виробничої діяльності. Застава із зовнішнім управлінням передбачає, що кредитор стає власником запасів, але право розпорядження ними переходить у треті руки. Ця третя сторона на заздалегідь визначених умовах відпускає їх боржнику для використання. Таким чином, фінансовий менеджер повинен стежити за фінансовим циклом, що впливає на грошові потоки підприємства і визначає стан його фінансової стійкості і платоспроможності.

Щодо оптимізації закупівель запасів, то це проблема, яка виникає практично в будь-якій компанії, особливо актуальна ця тема для торгових організацій. Ігнорування цього питання призводить до безлічі проблем: нестача оборотних коштів, неритмічність роботи складу, наявність прострочених товарів, незадоволеність клієнтів. Оптимізація дозволяє мінімізувати страхові запаси, але в той же час компанія повинна мати можливість своєчасно виконувати актуальні замовлення на продукцію. Це комплексна і дуже складна проблема, для розв'язання якої потрібно враховувати особливості закупівлі, зберігання та продажу кожного товару, вплив зовнішніх чинників, цінову

політику і багато іншого. При вирішенні такого складного завдання недостатньо функцій, реалізованих у системах обліку, тут особливого значення набувають питання аналізу даних [3].

Отже, можна зробити висновок, що в своїх основних засадах політику управління запасами формують завдання управління запасами. Ефективне управління запасами дозволяє знизити тривалість виробничого і операційного циклу, зменшити поточні затрати на їх зберігання, вивільнити з поточного господарського обороту частину фінансових коштів, реінвестуючи їх в інші активи.

Література.

1. Гапека С. Основні принципи та завдання управління виробничими запасами на підприємстві [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/2488>
2. Управління виробничими запасами [Електронний ресурс] / Фінансовий менеджмент Режим доступу: http://pidruchniki.com/1299101043647/upravlinnya_virobnichimi_zapasami
3. Оптимізація запасів [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.dm-consult.com.ua/uk/services/rest-optimization>
4. Гаджинський А. М. Логистика: Учебник для студентов высших учебных заведений. – 10-е изд., перераб. и доп. – М. : Издательство – торговая корпорация «Дашков и Ко», 2004 – 408 с.

СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТНИМИ ПЕРЕВАГАМИ

Немашкалова А. А., студентка

Науковий керівник: Якименко-Терещенко Н. В., д.е.н., професор

Харківський торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

У сучасних умовах розвитку ринку важливим фактором економічної активності, її рухомою силою, є конкурентоспроможність підприємств. Оскільки, з розвитком систем управління персоналом, розкриттям науково-технічного потенціалу, освоєнням більш перспективних технологічних аспектів діяльності постає необхідність виокремлення певних особливостей підприємства, які допоможуть йому позитивно виділятися із загальної маси підприємств, функціонуючих у однакових галузях виробництва, тобто визначення конкурентних переваг та специфіки їхнього управління.

Дослідники з різних країн трактують поняття конкурентної переваги по-різному, наприклад М. Портер розглядає її як «сукупність чинників, що визначають успіх або неуспіх підприємства в конкуренції; продуктивність використання ресурсів», а Л. Шевченко вважає, що «конкурентні переваги – це ті характеристики товарів, специфічні умови виробництва і продажу, додаткові послуги, які відрізняють діяльність фірми і створюють її перевагу над